ANUL IV. — Nr. 963 | EDIŢIA A DOUA | JUOI, 3 OCTOMBRIE 1891

NUMĔRUL 10 BANĬ

ABONAMENTELE
ÎNCEP LA 1 ŞI 15 ALE FIE-CĂREĬ LUNĬ
şi se plătesc tot-d'a-una 'nainte

In Bucureştĭ la casa Administraţieĭ.
Din *Judeţe* şi *Străinătate* prin mandate postale.
Un an în ţară 30 leĭ; în străinĕtate 50
Şease lunĭ „ 15 „ „ „ 25
Treĭ lunĭ „ 8 „ „ „ 13
Un numĕr în Străinĕtate 15 banĭ

MANUSCRISELE NU SE 'NAPOEAZĂ

Adevĕrul

Să te fereştĭ, Române! de cuib strein în casă.
V. Alexandri.

NUMĔRUL 10 BANĬ

ANUNCIURILE
Din BUCUREŞTĬ şi JUDEŢE se primesc: NUMAĬ la ADMINISTRAŢIE.
Din STRĂINĔTATE, direct la administraţie şi la toate Oficiile de publicitate.
Anunciurĭ la pagina IV . . . . 0.30 b. linia
„ „ „ III . . . . . . 2.— leĭ „
„ „ „ II . . . . . . 3.— leĭ „
Inserţiunele şi Reclamele 3 leĭ rândul.
LA PARIS, ziarul se găseşte de vênzare cu numĕrul la kioşcul No. 117, Boulevard St.-Michel.

UN NUMĔR VECHIŬ 30 BANĬ

ADMINISTRAŢIA
111, — BULEVARDUL ELISABETA, — 111

DIRECTOR POLITIC: ALEX. V. BELDIMANŬ

REDACŢIA
111, — BULEVARDUL ELISABETA, — 111

Bucureştĭ, 2 Octombre 1891

Rĕscoala Ţăranilor

De-o bucată de vreme bĕtrânele partide istorice, gâlcevitoare şi neputincioase de a maĭ propune şi discuta vre-o reformă nouă, dar deprinse cu harţa, s'aŭ luat la ceartă şi'şĭ aruncă una în spatele celeĭ-l'alte rĕspunderea rĕscoaleĭ ţĕranilor de la 1888.

Şi amîndouĕ nu vorbesc de cât de agenţiĭ care aŭ mers prin sate de aŭ *provocat* rĕscoala; nicĭ una însă nu spune un singur cuvînt măcar de *cauzele care aŭ făcut cu putinţă isbucnirea acesteĭ rĕscoale.*

Faptul că nişte partide politice ce'şĭ dispută cârmuirea ţĕreĭ, când discută un fenomen social aşa de însemnat ca rĕscoala ţĕranilor, se ocupă de pricinĭ aşa de secundare, ca agenţiĭ provocatorĭ, în loc să se ocupe şi să studieze cauzele cele marĭ şi puternice ce l'aŭ pregătit şi aŭ făcut cu putinţă producerea luĭ, — singur faptul acesta, zic, ne dovedeşte decadenţa lor.

Da, aŭ fost agenţĭ provocatorĭ, de aceasta sîntem sigurĭ. Oamenĭ care fac parte astă-zĭ din amîndouĕ partidele, ca să'şĭ satisfacă patimile politice, aŭ provocat masele; şi dacă în urma rĕscoaleĭ ar fi fost o justiţie nepărtinitoare, dacă guvernul nu s'ar fi amestecat în afacerile eĭ, nu ţĕraniĭ nevinovaţĭ, cel mult unelte inconştiente ale unor oamenĭ fără scrupul, ar fi umplut închisorile; în locul lor, uniĭ din ceĭ ce astă-zĭ staŭ sus cocoţaţĭ, ar fi fost trimeşĭ înaintea juraţilor.

Dar dacă aŭ fost agenţĭ provocatorĭ, aceştia n'aŭ putut de cât să provoace rĕscoala, n'aŭ putut să fie de cât scînteia care face să isbucnească mina de mult pregătită.

Veacurĭ de suferinţe şi impilărĭ aŭ trecut peste capul ţĕranuluĭ. Acestea l-aŭ făcut sceptic şi indolent. Nu putea dar ca o asmuţare a câtor-va agenţĭ să 'l facă să se răscoale. Ca ţăranul să se ridice contra legilor şi autorităţilor, trebue să fi avut motive destul de puternice, motive care să 'l ducă la disperare. Care sunt aceste motive? Ambele partide le ştiŭ, dar nu vor să le spue. Eĭ bine, să le spunem noĭ.

Ţăraniĭ s'aŭ resculat, pentru că eraŭ reduşĭ la o sărăcie extremă, pentru că n'aveaŭ pămînt, şi maĭ cu seamă pentru că eraŭ disperaţĭ de felul infam cum eraŭ exploataţĭ de uniĭ proprietarĭ şi arendaşĭ.

'Mĭ-aduc aminte de un mare proprietar, ale căror contracte agricole cu ţăraniĭ aŭ fost publicate prin ziare şi din care s'a vĕzut că ajunsese să plătească ziua de muncă cu *cincĭ banĭ;* D. I. G. Bibicescu a publicat maĭ multe contracte ale altor D-nĭ, din care se vede ziua de muncă plătită cu *douĕ zecĭ de banĭ.*

Cincĭ banĭ şi **douĕ zecĭ de banĭ pe zi!** Da, este aşa; sunt documente oficiale care o stabilesc. Nu voiţĭ să le credeţĭ? Atuncĭ de ce nu se publică rapoartele comandanţilor militarĭ, care aŭ năbuşit răscoala în sânge? De ce guvernul, sub diferite pretexte, a refusat tot-d'a-una de a le presenta deputaţilor care le-aŭ cerut? Pentru că aceste rapoarte sunt documente ruşinoase pentru clasa cârmuitoare; aceste rapoarte stabilesc în mod irefutabil, că ţăraniĭ s'aŭ răsculat disperaţĭ de sărăcie şi exploatare. Dovadă destul de puternică, maĭ este faptul că, îndată după potolirea răscoaleĭ, guvernul s'a grăbit să vie cu legea pentru vînzarea moşiilor statuluĭ şi aceia a tocmelilor agricole.

Cea d'întâiŭ, de şi schiloadă, dar a fost votată; cea de a doua nu a fost votată nicĭ până astăzĭ. De ce? Pentru că celor ce compun partidul de la cârmă nu le convine o lege a tocmelilor agricole care ar ocroti oare cum pe ţăran de lăcomia lor; eĭ vor să aibă pe ţăran vită de muncă la discreţie. Cât pentru colectiviştiĭ din oposiţie, eĭ aŭ absolut acelaşĭ interes; dovadă e că nicĭ odată n'aŭ pus chestia pe acest tărîm.

Şi acum mĕ întreb: s'a schimbat întru cât-va chestia ţărănească, de cum era înainte de răscoală?

Rĕspund: nu.

Atuncĭ ţĕranul nu avea pămînt, cum n'are nicĭ astăzĭ. Improprietăririle făcute nu însemnează nimic faţă cu nevoile ce se simt. Şi apoĭ *Naţionalul* de maĭ zilele trecute spune curat că legea pentru vînzarea moşiilor statuluĭ este aşa de defectuoasă, că aplicarea eĭ nu poate de cât să provoace nemulţumirĭ. Şi când e vorba de stabilirea unor raporturĭ maĭ echitabile între ţăranĭ, proprietarĭ şi arendaşĭ, nu s'a făcut nicĭ o schimbare măcar de formă. Legea proiectată nu s'a votat. In această privinţă situaţia e absolut identică, cu cea dinaintea răscoaleĭ.

Eĭ bine, ce aŭ de gând bătrînele partide cu această chestie atât de însemnată? Lăsa-vor să continue această stare de lucrurĭ, ce nu poate de cât să dospească o viitoare răscoală, depărtată poate, dar teribilă?

Noĭ avem convingerea că nu vor face nimic. Pe lângă că interesele celor ce le compun se împotrivesc orĭ căreĭ reforme în interesul ţăranilor; dar aceste partide stăpânitoare sunt prea bătrîne şi sleite, ca să se maĭ gândească la o reformă mare.

De aceea interesul ţăreĭ cere ca aceste partide vechĭ să dispară după arena politică şi să fie înlocuite cu altele tinere şi viguroase, care nu pot fi de cât democratice. Aşa cere ştiinţa veaculuĭ şi nevoile ţăreĭ.

I. I. G.

„NIHIL SINE CAROLo"

Reproducem, după darea de seamă a consiliuluĭ central de administraţiune al societăţeĭ funcţionarilor publicĭ pe anul societar 1890-91, următorul discurs pe care D. C. S. Marcovicĭ, vice-preşedintele consiliuluĭ central, l-a pronunţat cu ocasia jubileuluĭ regal de la 10 Maiŭ.

Discursul e un giuvaer de ridicul şi linguşire.

Sire,

Societatea funcţionarilor publicĭ urează Majestăţiĭ Voastre anĭ îndelungaţĭ şi fericiţĭ.

Ea maĭ doreşte, din adîncul inimeĭ, ca Istoria să scrie, *în douĭ secolĭ*, pe paginile eĭ, cu litere neperitoare, faptele mărețe şi glorioase ale Majestăţiĭ Voastre.

Ca dar, primeşte, Sire, aceste cuvinte:

Devisa Ta, o! Rege, e: *„Nihil sine Deo"*.

Fie dar a noastră: **„Nihil sine Carolo"**.

Pentru a nu aduce aminte D-luĭ C. S. Marcovicĭ vremile de grea cumpănă, când înjura pe Carol I. ne vom mărgini a-ĭ aminti că deviza tuturor politicianilor de specia D-sale nu este: Nihil sine Carolo (!); *ci* Nihil sine slugărnicio (!); *dacă e vorba de pus mâna pe un ciolan de ros.*

Bravo vice-preşedinte!

Argus.

UN COMUNICAT

Citim în *Monitorul oficial:*

Ziarul *Adevĕrul*, în numĕrul sĕŭ 259, de la 29 Septembrie a. c., afirmă că ministerul de lucrărĭ publice, în contra avisuluĭ directoruluĭ căilor ferate şi a consiliuluĭ de administraţiune ar fi confirmat furnitura a 22 locomotive asupra uneĭ case italiane, modificând, pentru a complace acesteia, condiţiunea din caetul de sarcine că fusurile osiilor să fie de oţel topit „au creuset Martini."

Ministerul, dând cea maĭ largă desminţire acesteĭ afirmaţiunĭ, aduce la cunoştinţa publiculuĭ că nicĭ o modificare nu s'a făcut la condiţiunile din caetele de sarcine carĭ aŭ servit la licitaţie, şi că, în tot-d'auna, rezultatul licitaţiilor pentru locomotive, vagoane, etc., s'aŭ confirmat de minister asupra acelora din concurenţĭ ale căror oferte s'aŭ găsit, de direcţiunea căilor ferate şi de consiliul de administraţiune, maĭ avantagioase intereselor Statuluĭ.

De altmintrelea, pentru a pune pe fie-care în poziţiune de a se convinge că informaţiunile publicate de ziarul *Adevĕrul* eraŭ eronate, ministerul ţine la dispoziţiunea tutulor, atât la minister cât şi la direcţiunea căilor ferate, toate dosarele relative la licitaţiunĭ de locomotive, vagoane, etc. (*Comunicat*).

Vom reveni.

Atentat contra Ţaruluĭ

LONDRA, 1 Octombrie. — Se anunţă din Kiew luĭ *Daily Telegraph* că s'ar fi descoperit un complot în contra vieţeĭ Ţaruluĭ. Autorităţile ar fi cofiscat o presă care imprima scrierĭ rĕsvrătitoare.

Marĭ desordine ar fi isbucnit printre studenţiĭ din universitate. S'aŭ făcut maĭ multe arestărĭ printre aceştĭ din urmă al căror spirit rĕsvrătitor creşte.

ACCIDENTE DE DRUM DE FIER

PARIS, 1 Octombrie. — Consiliul de miniştriĭ, sub preşidenţia D-luĭ Carnot, s'a ocupat de bugetul şi de reorganizarea comitetuluĭ tehnic al drumurilor de fier, care va fi însărcinat să caute cauzele accidentelor şi mijloacele de a le împedica.

ROUEN, 1 Octombrie. — Trenul Paris-Tréport s'a ciocnit în gara din Aumale cu un tren de mărfurĭ; s'aŭ sfărîmat maĭ multe vagoane, sunt 12 rănițĭ.

PARIS, 1 Octombrie. — Trenul de la Mirandes la Tarbes a deraiat; sunt 12 rănițĭ.

Samsariĭ de procese

In sfîrşit, imitând exemplul nostru, presa politică şi ziarul *Dreptul*, prin condeiul abil al D-luĭ Gr. Pĕucescu, începe a se ocupa de cestiunea samsarilor de procese, samsarilor tribunalelor. Să ne mulţumim că, de şi cam târziŭ, totuşĭ se vede făcêndu-se o mişcare. Facă cerul ca această mişcare să dea roade, să ducă la un rezultat şi să nu remâe infructuoasă ca toate încercările ce s'a făcut până astă-zĭ în contra acesteĭ cangrene...

E greŭ să clasăm activitatea pungăşească a samsarilor, pentru ca cetitorul să'şĭ poată face o idee complectă despre dînşiĭ. D. Pĕucescu, care începe articolul sĕŭ din *Dreptul* prin a declara că existenţa samsarilor ar fi o revelaţiune pentru D-sa, căcĭ n'avea cunoştinţă până astăzĭ despre existenţa acestor escrochĭ de meserie numiţĭ samsarĭ, se încearcă a-ĭ clasa în douĕ grupurĭ: samsarul mijlocitor între client şi avocat şi samsarul escroc care, de şi mijlocitor, speculează asupra intereselor şi ale clientuluĭ şi ale avocatuluĭ, fără scrupul, compromiţênd meritele, prestigiul şi moralitatea avocatuluĭ, şi maĭ ales, cauza clientuluĭ. De sigur că D. Pĕucescu singur nu crede că în aceste douĕ clase a îmbrăţişat pe toţĭ samsariĭ, saŭ întreaga lor activitate. Maĭ e nevoe de a se adăoga acestor douĕ clase ale D-luĭ Pĕucescu alte treĭ clase de samsarĭ tot atât, ba încă maĭ mult primejdioase de cât cele douĕ. Acestea sunt: Clasa samsarilor care trec singurĭ drept avocaţĭ; al II-lea, clasa samsarilor care în nume propriŭ speculează asupra falimentelor şi afacerilor comerciale — care a început să apară în piaţă ca uu fel de corporaţiune; şi al III-lea, clasa samsarilor pledorĭ, în nume propriŭ.

Maĭ zilele trecute pe la orele 10 de dimineaţa se preumbla, pe trotuarul din faţa curţilor de apel şi casaţie, un om care purta la subţioară un sul de hârtiĭ, când se opreşte în faţa luĭ un samsar, curăţel îmbrăcat, purtând la subţioară un ghiosdan de avocat, zicêndu-ĭ, cu un aer interesant:

— Nu ştiŭ de unde 'mĭ este foarte cunoscută figura D-tale.

— Nu cred să mĕ cunoştĭ, D-le, rĕspunse omul nostru, fiind că eŭ sunt tocmaĭ din Bacăŭ..... am astăzĭ un recurs în casaţie şi avocatul meŭ n'a putut să vie cu mine..... vroĭ să cer amânarea procesuluĭ....

— Amânarea? lucru foarte lesne, rĕspunse samsarul.... Câte amânărĭ d'astea nu fac eŭ pe fie-care zi.... numaĭ să fi venit primul preşedinte.... Maĭ aveam eŭ să'ĭ vorbesc ceva şi cu ocasiunea aceia amân şi procesul D-tale.... Unde'ţĭ sunt hârtiile?... Trebue făcută o petiţie, o să fiĭ nevoit să plăteştĭ D-ta din noŭ citaţiile... Aĭ banĭ la D-ta?....

Bietul om, zăpăcit, dete hârtiile şi 15 leĭ samsaruluĭ care se urcă pe scările casaţieĭ zicêndu-ĭ să aştepte. Peste vr'o 10 minute samsarul se întoarse, înapoiă hârtiile omuluĭ nostru zicêndu-ĭ:

— Poţĭ să te ducĭ acasă.. Am aranjat tot .. Insemnează...., termenul s'a fixat peste douĕ lunĭ.... mĕ veĭ găsi acĭ în ziua de înfăcişare.... Umblă sănătos...

Samsarul dispăru.

Bietul om însă pare că avea o presimţire. El vru să se informeze singur de isprăvile ce i le făcuse D. *avocat*; urcă scările casaţieĭ, luă lămurirĭ în dreapta şi în stânga şi află că nimenĭ nu fusese să cerceteze dosarul luĭ, că nicĭ o cerere de amânare nu se făcuse şi nu se aprobase; că nicĭ o citaţie nu se plătise. Toate eraŭ prea târziŭ, samsarul dispăruse şi omul nostru abia îl cunoştea la faţă.

Acest fel de samsarĭ de sigur că nu intră în nicĭ una din cele douĕ clase ale D-luĭ Pĕucescu.

Tot în această clasă se maĭ poate aşeza un păcat al maĭ tuturor mahalalelor. In maĭ toate mahalalele se află câte un *Căpitan Tăbârcă*, soios şi neţesălat însă respectat că se pricepe în treburĭ de judecăţĭ. La el se plâng mahalagiĭ de certurile care le-aŭ avut între eĭ; el le face jalbă la judecătoriĭ, petiţiĭ la secţiĭ, acte de paupertate, acţiunĭ la tribunale, etc. A avut deja vr'unul vr'o judecată, el le face oposiţiĭ — maĭ tot-d'auna peste termen — apelurĭ şi chiar recursurĭ în casaţiĭ iar drept *motive de casare*, umplând petiţia de recurs cu povestirĭ de *fapte* care maĭ de care ridicule şi care nu cad sub controlul curţeĭ de casaţie.

Doĭ inşĭ se judecară pentru un cal de furat, cumpărat din obor cu bilet falş. Calul a fost dat de justiţie stăpânuluĭ luĭ. Cumpărătorul nemulţumit după ce a făcut apel în contra sentinţeĭ tribunaluluĭ, pe care apel l-a perdut, a făcut recurs în casaţie, iar un *căpitan Tăbârcă* de felul acestora i-a conceput motivele de casare în sensul următor:

1. Presupusul stăpân al caluluĭ exercitează meseria de geambaş şi a avut maĭ multe procese cu caĭ....

2. Pot să dovedesc cu martorĭ în faţa curţiĭ, care ştiŭ când am cumpărat acest cal.... etc., etc.

Cine ştie ce e casaţia şi ce cestiunĭ intru sub controlul eĭ, poate lesne vedea că acest fel de recursurĭ e un mod de a pungăşi pe nenorociţiĭ carĭ le cad în mână.

Tot într'această clasă şi tot sub pretext că se pricep grozav între'ale justiţieĭ intră şi droaia de pungaşĭ ce se oferă să îndeplinească procedurile pe la judecătoriile de ocoale, cât şi droaia de nemernicĭ care se impun şi însoţesc pe justiţiabiliĭ de prin mahalale sub cuvînt de ajutor şi prietenie. Rezultatul e că aceştia trăesc toată ziua pe socoteala bieţilor justiţiabilĭ, luându-şĭ sarcinĭ care nu pot şi n'aŭ cum să le îndeplinească — de a îngriji ca la termen procedura să fie îndeplinită, ca dovezile să fie înapoiate şi ataşate la dosar pentru ziua înfăcişereĭ, ca portăreiĭ saŭ primăriile comunelor să nu neglijeze, etc. Aceştĭ oamenĭ se întâlnesc pe la 9 ore de dimineaţă pe la judecătoriĭ saŭ prin piaţa tribunaluluĭ şi nu isprăvesc prietenia nicĭ pe la 5 ore seara, când îĭ vezĭ de gât ieşind beţĭ morţĭ de prin cine ştie ce cârciumă discutând încă cine ştie ce cestie de procedură, saŭ făcêndu-şĭ măgulitoare vise că o să crape de necaz nea Bran saŭ nevasta luĭ saŭ etc., când o auzi de ce ispravă aŭ făcut la Tribunal D-lor astăzĭ.

Pungăşiĭ curate...

A doua clasă de samsarĭ uitată de D. Pĕucescu este aceea ce traficează asupra falimentelor, despre care noĭ am vorbit în treacăt acum o lună în coloanele acestuĭ ziar tot sub această rubrică. Aceştia silesc pe comercianţĭ să declare Tribunaluluĭ încetarea plăţilor (faliment) aruncându'ĭ în oare-care mecanismurĭ financiare ovreieştĭ din care dacă falitul realisează vre-un beneficiŭ în mod fraudulos, apoĭ de sigur că samsarul realisează o sumă groasă. Iată mecanismul cel maĭ generalmente uşitat:

— Eştĭ dator 40000 leĭ, zice samsarul, aĭ activ de 20,000 leĭ pe faţă şi de 10,000 ascuns. Cu aceştĭ 30,000 trebue să plăteştĭ pe ceĭ 40,000 ce datorezĭ. Eŭ îţĭ aştern un concordat cu 25 suta, cea ce face că în loc de 40,000 leĭ veĭ maĭ avea să plăteştĭ 10,000 a patra parte, aşa că din 30,000 ce aĭ îţĭ rĕmâne beneficiŭ 20 miĭ leĭ. Imĭ daĭ mie 10,000 din eĭ?

Mulţĭ comercianţĭ primesc şi atuncĭ, şi maĭ 'nainte de toate iscălesc samsaruluĭ o poliţă de 10 miĭ leĭ cu saŭ fără termen. Samsarul începe prin a afişa falimentul comerciantuluĭ în cestiune şi prin a'ĭ atrage poliţile din piaţă, alegênd de la maĭ mulţĭ sume maĭ micĭ, dar maĭ mult de jumĕtate pasivul aşa ca să aibă în caz de concordat şi majoritatea numerică şi majoritatea personală a creditorilor falituluĭ. Odată în această situaţiune samsarul primeşte — după ce maĭ întâiŭ se preface că este foarte dezolat — concordatul cu 10 la sută. Jumĕtatea de creditorĭ ce nu sunt reprezentaţĭ prin samsar, sunt ruinaţĭ! Pe sub mână samsarul nu primeşte 10 la sută pentru creanţele ce le-a cumpărat: el primeşte 25, saŭ 30, pe lângă ceĭ 10 miĭ asiguraţĭ dinainte.

Există în Bucureştĭ pentru aceste traficurĭ societăţĭ ovreeştĭ complecte, în care sunt amestecate oare-care persoane solvabile, cu girul lor, în caz că creditoriĭ concordatuluĭ ar cere un girant solvabil şi aŭ chiar—nu ştiŭ dacă maĭ apare saŭ nu—un ziar al lor, zis *Comercial*

Este adevĕrat că această clasă de samsarĭ nu aŭ nimic de comun cu interesele avocaţilor; că din contră eĭ fac să se nască procese ba pentru anularea concordatelor, ba oposiţiunĭ la omologare a concordatuluĭ, ba apelurĭ, ba acţiunĭ pentru anularea supracotelor concordatare etc. Rĕul stă însă în alte două păr[illegible] Prima e în nefericirea isvoruluĭ din care plec aceste acţiunĭ; a doua în f[illegible] — din nefericire, şi aicĭ sun[illegible] *ad-hoc* care de sigur că se[illegible] ovreilor fără folos real.

Un alt-fel de societate [illegible] treia clasă de samsarĭ [illegible]

D. Pĕucescu, e aceea care se presintă pieţeĭ şi strĕinătăţeĭ ca corporaţiune şi care se însărcinează cu încasarea poliţelor rĕmase în întârziere, protestate saŭ ne protestate. Am vĕzut ovreĭ care, mulţumită acestuĭ mecanism se prezintă şi *pledează* procese în care eĭ, personal sunt în cauză. Acel ce posedă o poliţă oare-care de la un comerciant retardatar trece poliţa sa acesteĭ societăţĭ ovreeştĭ ca cum şi-ar fi primit baniĭ de la ea şi societatea chiamă în judecată pe debitor. Ce facem cu aceştĭ samsarĭ?

In camerele avocaţilor se fac zilnic discuţiunĭ asupra mĕsurilor ce sunt de luat contra samsarilor şi spre ruşinea noastră samsariĭ aŭ mulţĭ partizanĭ. E o ruşine dar (trebue s'o spunem) toţĭ avocaţiĭ *zişĭ* marĭ, aŭ de la 2 până la 6 samsarĭ.

Doĭ avocaţĭ ajunseră la ceartă, într'o zi pentru samsarĭ. Pe când se certaŭ aruncându'şĭ unul altuia calificative de prost, idiot, etc. un confrate îĭ opri din ceartă şi le zice:

— Relativ la graţiosităţile cu care vĕ trataţĭ un epigramist ar zice: *unul vorbeşte adevĕrat şi cel-l'alt nu spune minciunĭ.*

Gaius.

CONCURSUL DIN PLOESTI

Suntem positiv informaţĭ că la concursul ce se ţine în Ploeştĭ pentru 5 catedre vacante de curs primar, se petrec cele maĭ neauzite neorîndueli cu totul condamnabile, fiind-că ele nu se petrec din neştiinţa procedureĭ concursurilor ci din causa releĭ intenţiunĭ ce aŭ membriĭ juriuluĭ de a favoriza reuşita sigură a 5 domnişoare protejate de D-lor.

La concursul acesta este şi D-l revizor şcolar, agentul ministeruluĭ, care se vede că n'are nicĭ un scrupul, fiind-că n'a fost nicĭ odată membru în corpul didactic, n'a avut nicĭ odată ocasie să depună concurs, nu ştie cât de mult se loveşte în amorul propriu şi în bunul simţ al tinerimeĭ prin asemenea nedreptăţĭ; acest revizor este în adevĕr de *profesie revizor şcolar*, avênd drepturĭ câştigate din antichitate.

Nedreptăţile făcute de juriŭ *sub un asemenea reprezentant* până acuma sunt comise la teze; să le enumĕrăm ca să judece şi D-l *ministru respectiv* şi opinia publică.

1. Pentru ca tesele să nu poată fi preschimbate cu altele în înţelegere cu membru la care ele se conservă până la citirea lor, în toată ţara când se ţin concursurĭ, înainte de a începe concurentele să scrie subiectul despre care aŭ a trata, *coalele de hârtie a fie-căreĭ concurente se iscălesc de toţĭ membriĭ comisiuneĭ*, ceea ce oferă foarte multă garanţie, fiind-că, pentru ca o concurentă să poată preschimba teza, trebue ca teza cu care voeşte a înlocui pe cea rea să fie iscălită de toţĭ membriĭ, ceea ce e foarte greŭ ca să corupă pe cincĭ. Membriĭ acesteĭ comisiunĭ, sub-cuvênt că acest procedeŭ le cere mult timp fiind-că eraŭ 36 concurente, n'aŭ voit să iscălească coalele de hârtie, aşa că concurentele protejate, barim de câţĭ-va dintre D-lor, aŭ putut să'şĭ facă alte teze a casă şi să înlocuiască adoua zi a casă la membru care le-aŭ păzit pe cele făcute rĕŭ cu o zi maĭ înainte.

2. După ce toate concurentele terminaŭ tezele la un obiect, tezele eraŭ puse de membru păzitor într'un plic, sigilate cu un sigil care se păstra de el şi ca de formă se invita şi pe o concurentă pentru a subscrie pe plic. Acest procedeŭ nu oferea nicĭ o garanţie, fiind-că plicul orĭ când putea fi desigilat şi sigilat din noŭ de D-l membru. Procedura era maĭ bună dacă plicul se sigila şi cu sigiliul vre-uneĭ concurente şi dacă sigiliul se păstra când de o concurentă când de alta.

3. Trebuia ca fie-care concurentă să'şĭ iscălească teza la un colţ al coaleĭ, să-l îndoească şi să sigileze acel colţ pentru a nu se vedea nicĭ citi numele concurenteĭ şi numaĭ după ce se vor citi toate tezele şi se vor nota după merit să se desigileze pentru a se trece numele concurentelor în tabloul de clasificaţie fie-care cu nota ce-a dobândit.

D-l membru care observa, sigila singur iscăliturile tezelor după ce le citea, sigiliul îl punea aşa fel ca când se vor citi de comisiune să se poată şti a cuĭ sunt pentru a se aprecia maĭ sus saŭ maĭ jos cu câte-va puncte.

4. Câte-va din concurente ştiaŭ maĭ dinainte cestiunile ce-aŭ să cadă în teză; dovadă despre aceasta este că alte concurente aŭ surprins pe maĭ multe din ele cu foĭ rupte din cărţĭ, foĭ în care se coprindea subiectul teseĭ. Şapte din acele concurente aŭ fost eliminate din concurs însă pe altele nu le a eliminat, între care putem cita pe D-ra Bolintineanu, care fiind căutată maĭ în urma celor l'alte a ştiut să ascundă aşa de bine foile că n'aŭ fost găsite şi de aceea a şi reuşit în teză.

Nu insistăm mult asupra punctelor 2, 3 şi 4, fiind-că punctul 1, iscălirea tezelor de membriĭ juriuluĭ, este cel maĭ principal, fiind-că de la acest punct atârnă posibilitatea de a se putea saŭ nu să se preschimbe tezele. Indată ce se oferă posibilitatea preschimbăreĭ toate celelalte procedurĭ sunt de prisos.

Cestiunea concursurilor la şcoalele vacante de curs primar foarte de multe-orĭ a atras atenţiunea oamenilor de bine şi foarte de multe orĭ s'a vĕzut nevoia de a se casa asemenea concursurĭ.

D. Ministru P. Poni, de astă-dată, credem, ca om drept, constatând ca adevĕrate cele ce spunem *la punctul I-iŭ*, fără a maĭ insista asupra celor-lalte puncte, pe de o parte va casa concursul din Ploieştĭ, iar pe de alta va da câte un aspru avertisment membrilor din juriŭ carĭ fac parte din corpul didactic.

Susţinem şi cerem aceasta pentru că cu cât e maĭ mare afluenţa la concursurĭ, cu atât maĭ mult trebue ca concursurile să se ţină cu maĭ multă severitate şi să se uzeze de procedurile cele maĭ asigurătoare pentru ca dreptatea juriilor să nu fie nicĭ bănuită.

Cât despre *oral*, de sigur că concurentele reuşite din teză, vor reuşi şi în oral, fiind-că oralul nu poate fi supus nicĭ unuĭ control, aprecierea fie-căruĭ membru fiind cu totul imposibil de a se putea bănui.

CRONICA TEATRALĂ

DOAMNA KIAJNA

Dramă istorică în 5 acte (6 tablourĭ) de D-niĭ Rădulescu-Niger şi N. Ţincu

Cronicarul teatral al *Adevĕruluĭ* fiind bolnav, n'a putut să asiste la reprezentaţiile *Doamneĭ Kiajna*. De aceia, publicăm următoarea recenziune pe care a bine-voit a ne-o trimite un amic al nostru.

Inainte de a arăta în mod sumar ceia ce cred eŭ despre piesa D-lor Niger şi Ţincu, ţin să aduc la cunoştinţa cititorilor *Adevĕruluĭ* că piesa aceasta a fost premiată de comitetul teatral.

Această prevenire era necesară pentru ca ceĭ ce vor citi rîndurile de maĭ jos, să'şĭ explice indulgenţa cu care voiŭ proceda la cercetarea pieseĭ. Acelaş motiv, după mine, a contribuit şi la căderea morală a *Doamneĭ Kiajna* în faţa publiculuĭ.

Acuma, să intrăm în chestiune.

Doamna Kiajna e intitulată „dramă istorică." *Doamna Kiajna* e tot atât de puţin dramă, pe cât e istorică.

Şi apoĭ, să ne înţelegem; pentru ce autoriĭ noştri dramaticĭ, în marea lor majoritate, arată o predilecţie deosebită subiectelor istorice saŭ legendelor, fie ele naţionale, fie streine? Dacă ne-am pune să înşirăm aicĭ toate piesele *originale* reprezentate pe scena primuluĭ nostru teatru, unele chiar premiate, am găsi 90 la sută cu subiect istoric.

Horaţiu ca şi *Ovidiu*; *Despot-Vodă* ca şi *Fîntîna Blanduzieĭ*; *Rĕsvan* şi *Vidra* ca şi *Fata de la Cozia* şi altele şi altele, sunt piese a căror ţesătură e antică. Şi, să se observe bine, în acest pĕcat cad nu numaĭ debutanţiĭ, fără rutină şi fără talent, dar şi semi-zeiĭ literatureĭ noastre ca Alexandri, Hăjdĕŭ şi alţiĭ.

Să fie oare lipsa de subiecte în viaţa de toate zilele, în mizeriile sociale de astă-zĭ; orĭ lipsa de spirit de observaţie, de analiză socială şi de imaginaţie, care face pe marea mulţime a dramaturgilor noştri ca să recurgă la evenimentele tragice ale istorieĭ saŭ ale legendeĭ, pentru a broda pe ele piese de teatru, drame saŭ tragediĭ? Orĭ poate cred eĭ că fac un mare serviciŭ patrieĭ, saŭ publiculuĭ care vine la teatru, improspătând pe scenă amintirea unor fapte, carĭ în cea maĭ mare parte, sunt rezultatul uneĭ organizaţiĭ sociale cu totul barbare?

Ştim că şi unele din aceste motive împing pe autoriĭ noştri la exploatarea istorieĭ; dar maĭ ales nu-ĭ lasă să doarmă lauriĭ geniilor universale ca Shakespeare, Goethe, Schiller, Voltaire, Racine, etc., carĭ aŭ scris piese istorice saŭ mitologice, ce se menţin şi azĭ pe scenă.

Rîvna aceasta, de a se ridica până la geniĭ, merită toată lauda; atât numaĭ, că nicĭ Alexandri—de ceĭ maĭ micĭ nu vorbim—n'a reuşit să asigure viaţă lungă creaţiunilor sale istorice.

Eŭ împărtăşesc părerea acelora carĭ cred că cine nu are un talent superior, dacă nu e chiar geniŭ, să nu se apuce de făcut piese pe subiecte antice, căcĭ nu va reuşi.

Trebue să fie cine-va un cunoscĕtor atât de adînc al fireĭ omeneştĭ, în cât să simţă şi să cunoască ceea ce rĕmâne în vecĭ nestrămutat în omenire, cu toate schimbările de organizaţiĭ economice, politice şi sociale. Trebue să cunoască vibraţiunile vecînice şi nesfîrşite ale inimeĭ omeneştĭ şi—ceea ce este esenţial în orĭ-ce producţiune artistică—*să simţă cu putere*, să fie însufleţit de ceea ce scrie.

Entusiasmul autoruluĭ pentru istorie, când este sincer şi artistic exprimat, se comunică cititoruluĭ; cu atât maĭ mult se comunică actoruluĭ, care reuşeşte apoĭ să mişte şi să entusiasmeze publicul.

Intruneşte drama D-lor Niger şi Ţincu aceste însuşirĭ? Vedeţĭ, eŭ nu vreaŭ să stăruesc asupra chestiilor de amănunt. Nu vreaŭ să întreb, dacă actele urmează în mod logic unul din altul; dacă toate personagiile sunt bine exprimate; dacă multe scene nu sunt de prisos, saŭ în lipsă; dacă nu era maĭ bine ca piesa să poarte numele de *Domniţa Ancuţa*, saŭ *Radu Socol*, saŭ chiar *Ghimpe Lipcanul?* Nu mĕ ocup de lipsurile representaţieĭ, de puţinele cunoştinţĭ istorice ale conducĕtorilor teatruluĭ nostru şi, maĭ cu seamă, jertfesc cu dragă inimă adevĕrul istorieĭ şi mĕ opresc la această unică întrebare: Mişcat-a pe cine-va din auditorul inteligent şi cult ceva din drama D-lor Niger şi Ţincu? Simţit-a cine-va ceea-ce e firesc într'o piesă istorică: barbaria organizaţiuneĭ sociale de atuncĭ; mizeriile şi suferinţele oamenilor din acea vreme reprezentaţĭ pe scenă? Simţitu-s'a cine-va din sală transportat în veacul al 16 lea al istorieĭ noastre din pricina declamaţiilor D-neĭ Kiajna saŭ ale declaraţiilor de amor dintre Radu Socol şi Domniţa Ancuţa? Cel puţin, din măiastra şi cu scop de efect scenic introdusa privelişte a călugărireĭ Ancuţeĭ, rĕsunat-a adânc în inima vre-unuĭ spectator indignarea în contra robieĭ femeeĭ pe acele vremurĭ? Dar intrigile amoroase şi politice, ţesute şi conduse de Ghimpe, — principalul personagiŭ al pieseĭ, — evocat-aŭ în mintea cuĭ va vicleniĭ antice, orĭ şiretenii vechĭ ca omenirea; saŭ vĕzut-a toată lumea, în acest Ghimpe, o cunoştinţă veche din melodrame şi vodevilurĭ moderne, îmbrăcată în costumul naţional de la 1500.

Cu cea maĭ mare siguranţă şi fără teama uneĭ contrazicerĭ bine susţinute, eŭ voiŭ respunde, că nimenĭ n'a fost mişcat în sală, deşi mulţĭ aŭ aplaudat pe uniĭ artiştĭ.

Dar artiştiĭ, oamenĭ carĭ trebue să înceteze de a fi alţiĭ de cât aceĭ pe carĭ trebue să'ĭ joace, artiştiĭ singurĭ n'aŭ simţit, n'aŭ fost pasionaţĭ de rolurile lor şi aŭ transmis publiculuĭ rĕceala ce-ĭ însufleţea.

Să mi se arate unul singur, dintre artiştiĭ noştri de talent, care să fi făcut o creaţiune nouă în această piesă nouă. Nu vreaŭ să citez nume, căcĭ aşĭ avea de spus lucrurĭ crude; dar nicĭ unul dintre principalele personagiĭ n'a fost bine zugrăvit de autorĭ pentru a putea fi bine întrupat de artiştĭ.

Publicul şi maĭ ales amiciĭ autorilor—între carĭ am onoarea de a mĕ numĕra—veniseră la teatru cu cele maĭ bune intenţiunĭ pentru autorĭ şi mulţĭ, avênd în vedere dorul de muncă al D-lor Niger şi Ţincu, eraŭ sigurĭ că, în sfârşit, vor avea prilejul de a fi mulţumiţĭ. S'aŭ înşelat şi desamăgirea le a fost cu atât maĭ dureroasă, cu cât sincer doriaŭ să vadă un succes în această piesă premiată.

Nu stăruiesc maĭ mult.

Limba, în care e scrisă piesa, doveşte bunele intenţiunĭ ale autorilor de a purifica limba stricată, întrebuinţată pe scena teatruluĭ naţional. Succesul D-lor Niger şi Ţincu în această privinţă ar fi fost desăvârşit, dacă D-niile lor n'ar fi căzut în greşeala de a crede că singura limbă românească pură e cea din documentele vechĭ. Avem în limba modernă română, în limba literară, forme destul de frumoase şi curate şi, maĭ ales, cuvinte înţelese de toţĭ.

Nu pot să cred că autoriĭ *Doamneĭ Kiajna* şi ar fi închipuit că o piesă istorică trebue scrisă în limba epoceĭ, în care evenimentele din ea s'aŭ desfăşurat.

Dacă ar fi fost aşa, *Hoţiĭ* luĭ Schiller, saŭ *Goetz von Berlichingen* al luĭ Goethe, orĭ *Henric VIII* de Shakespeare, ar fi trebuit scrise într'o limbă, care pentru germaniĭ şi englezĭĭ de azĭ ar fi păsărească. Şi nu merg până a spune, că *Turandot* de Schiller ar fi trebuit scrisă în limba chinezească.

In *Doamna Kiajna* e un abuz de archaisme. (Un fost confrate, cunoscĕtor al limbeĭ române, observa cu drept cuvênt, că *Doamna Kiajna* nu însemnează acelaş lucru cu *Kiajna Doamna*, cum ar fi trebuit să se zică soţieĭ unuĭ Domn. *Doamna* Kiajna ar însemna: *Madame Kiajna*).

Atât despre piesă.

Cât despre jocul artiştilor, voiŭ spune că uniĭ aŭ făcut uz de toate resursele de carĭ dispun pentru a scoate efect din rolurilelor; pe când alţiĭ n'aŭ avut destule resurse pentru a arăta tot ce rolul le-ar fi permis.

Ca încheiere, nu pot să nu deplîng tristul obiceiŭ al claceĭ la galerie, introdus de uniĭ artiştĭ aĭ noştriĭ, cărora aplauzele sincere nu le ajung şi carĭ vor ajunge să nu le maĭ capete.

Iorgu Fulor.

GIERS ŞI RUDINI

MONZA, 1 Octombre. — D. de Giers, di Rudini şi Vlangali aŭ sosit la 10 şi jum.; aŭ fost primiţĭ la gară de un maestru de ceremoniĭ şi conduşĭ în trăsura Curţeĭ la castelul regal. Regele a primit imediat pe D. de Giers cu care s'a întreţinut mult timp. Apoĭ a fost dejunul la care aŭ luat parte Majestăţile lor, duciĭ de Aosta şi des Abruzzes, ducele şi ducesa de Genua, D-niĭ de Giers, di Rudini şi Vlangali. Aceştĭ 3 din urmă s'aŭ întors la Milan la 1 şi 45. D. de Rudini se va întoarce astă-seară să prânzească la castel cu D. Nigra, care va fi în timp de două zile oaspele Regeluĭ la Monza. D. Menabrea prânzeşte de asemenea la castel. D. di Rudini va aştepta la Milan întoarcerea prinţuluĭ regal.

PARIS, 1 Octombre.— *Temps* află din Roma că în timpul întrevederiĭ lor D. de Giers şi di Rudini nu s'aŭ întreţinut de cât de un proiect de tractat de comerţ; Rusia este, aceia care a luat iniţiativa acestuĭ proiect.

ROMA, 1 Octombre. — D. de Giers a plecat la 4 ore şi 30 din Milan la Pallanza; a fost însoţit la gară de D. di Rudini. D. Vlangali a plecat la Come.

INFORMAŢIUNI

D. G. Panu, directorul ziaruluĭ „Lupta", întorcându-se în capitală, a declarat că ia parte cu plăcere la întrunirea ce se va ţine Duminecă la Dacia *pentru a cere revizuirea procesuluĭ Cojocaru.*

Ziarul Lupta *asociindu-se la mişcarea începută de ziarele* Românul *şi* Adevĕrul *şi de* Clubul muncitorilor, *a subscris şi 20 leĭ pentru chiria saleĭ Dacia.*

—✻—

Şeful caseĭ regale D-l general Barozi a plecat la Berlin spre a întâmpina pe Regele Carol, care nu se va întoarce în ţară de cât peste zece saŭ două-spre-zece zile.

—✻—

Direcţia poştelor a luat mĕsura să nu primească ziarele de cât cu *două ceasurĭ* înainte de pornirea trenurilor. Mĕsura e şi jicnitoare şi nesăbuită.

Se cunoaşte capul luĭ Gorjan. Dar ce să maĭ zicem? Face şi el, ce îl tae capul.

—✻—

Erĭ incendiul a distrus cu desevîrşire Târgul Herţa.

Populaţia, rămasă pe drumurĭ, e disperată. Jalea e de nedescris.

—✻—

D. Lascar Catargiu, ministru de interne, a sosit aseară în Capitală.

—✻—

Consiliul comunal al Capitaleĭ în şedinţa sa de ierĭ, a discutat cestiunĭ de cedărĭ de terenurĭ ale comuneĭ şi alte micĭ cererĭ curente.

—✻—

Una din instituţiunile filantropice înfiinţate în capitală de câţĭ-va anĭ este şi spitalul *Xenocrat.*

Acest spital creat de treĭ fraţĭ Xenocrat aduce astăzĭ adevĕrate serviciĭ populaţieĭ bolnave şi lipsite de mijloace.

FOIŢA ZIARULUI „ADEVĔRUL"

TONI FEROE

(3)

Legenda Piratuluĭ

Puţine zile ajung ca să plictisească pe Yatreb de pasiunea curată a creştineĭ; frumuseţea copileĭ nu maĭ are nicĭ un farmec pentru simţurile luĭ mulţumite.

Gusturile de sînge s'aprind iar în pirat, îĭ e sete de bătăliĭ, de jafurĭ, expediţiile încep maĭ ucigaşe; pe corabie rĕsună iar ţipetele de durere şi de desnădejde, puntea se roşeşte de sângele omorâţilor; Fiorella, închisă în harem, se topeşte din pricină că e părăsită.

Intr'o zi, zi de nenorocire! Yatreb aduce pe bord p'o copilă nebună de spaimă, al căruĭ păr desnodat pare aur în fuziune, aĭ căruĭ ochĭ înecaţĭ aŭ coloarea ceruluĭ.

Dorinţele piratuluĭ s'aŭ aprins iar când a vĕzut pe femeia aceasta a căruĭ carne seamĕnă cu neaua rumenită de o rază de soare care rĕsare. Italianca este uitată pentru tot dauna pentru blonda ... a Norduluĭ rătăcită de ursita eĭ ... coastele siciliane.... ...ară.

Un fior ciudat a 'ngheţat pe Fiorella până la inimă, inima asta în care s'a refugiat toată viaţa eĭ, amanta părăsită ghiceşte, dupe chinul gelos care o sfîşie, că este lepădată de acela pentru care trăeşte ea; Fiorella însă tot nu vrea să creadă; frica şi speranţa o chinuesc rĕŭ.

Durerea 'ĭ îndoeşte puterile, îĭ aţîţă nerviĭ zdruncinaţĭ; vrea să iasă din harem, vrea să spargă uşile închisoriĭ eĭ, vrea să se ducă la Yatreb, să 'l ia 'napoĭ, să 'l facă s'o iubească încă o dată, toată viaţa!

Noaptea trece în încercărĭ zadarnice, de dimineaţă însă Fiorela izbuteşte să deschidă uşa! Un glas s'aude departe, pe punte unde zorile roşesc vîrful catartelor, este el, este glasul adorat!

Fiorella se repede; uitând albul haik cu care se 'mbracă de obiceĭ.

El este! Iată'l!

Trăsurile luĭ orgolioase respiră beţia fericireĭ obraznice; plânsetele şi ţipetele noeĭ sale victime aŭ reaprins pentru dînsul plăcerile amoruluĭ pe care Fiorella le făcea prea uşoare, buza luĭ are o cută de dispreţ pentru amanta trecută.

Vaĭ! nimic nu înştiinţează pe biata părăsită ce gîndurĭ are stĕpînul! ea l'a vĕzut şi totul e uitat, mîhnirĭ şi gelozie! numaĭ singură pasiunea trăeşte. Fiorella aleargă la dînsul cu braţele deschise; îĭ ia mâna, o strânge pe buzele eĭ şi se piteşte cu drag pe pieptul piratuluĭ. El însă o înbrînceşte cât colo înjurând'o.

— Pleacă d'aci! zice el necăjit.

— Zyritto, iubitul meŭ şi viaţa mea, te iubesc! Lasă-mĕ lângă tine...... murmură dînsa cu glasu'ĭ dulce inamorat agăţându'se de el.

Sprincenile piratuluĭ se încruntă groaznic.

— Pleacă d'aci! zise el maĭ rĕstit. Pleacă d'aci! Nu vreaŭ să te maĭ vĕd... Ascultă ce 'ţĭ spun, orĭ de unde nu, bagă de seamă!

Ce să bage de seamă? Poate ea să priceapă? Fiorela nu vede de cât ochiĭ înfuriaţĭ aĭ prea iubituluĭ, se gîndeşte numaĭ ca să'l înblânzească prin maĭ multă dragoste. Fiorella s'apropie de dînsul, vrea să 'l ia în braţe şi 'ĭ zice cu pasiune:

— Te iubesc!.... te iubesc!

Ce fel! O fiinţă omenească cutează să i se înpotrivească?..... Furia orbeşte pe Yatreb. O fringhie este jos. El o vede, o ia, şi bate pe Fiorela.

Un ţipĕt de durere mare rĕsună şi fata fuge cu maĭ multa durere în suflet de cât în corpu'ĭ sângerat....

— Heĭ! Khaled! vino să 'mĭ împlineştĭ poruncile.

Seidul s'apropie de stĕpîn.

— Ia pe roaba albă care se făcuse umbra mea şi asvîrl'o în valurĭ.

Khaled caută pe osîndită, scormoneşte corabia, Fiorela nu se găseşte.

— A avut dreptate dacă mânia mea i s'a părut o sentinţă de moarte; Fiorela te a scăpat de grija d'a mĕ scăpa de dînsa! zise Yatreb rînjind.

Şi se întoarce nepăsător la crudele luĭ amorurĭ. Şi nimenĭ de acum încolo nu se maĭ gândeşte la favorita disgraţiată.

. . . .

Khaled n'a căutat bine. Fiorela n'a cerut azil morţiĭ, bietul eĭ suflet fără minte n'a avut energia uneĭ astfel de hotărîrĭ; ea se gîndeşte numaĭ să se supue luĭ Yatreb. Ca să fugă de mânia luĭ grozavă, ea a fugit înapoia corăbieĭ; acolo banca cârmeĭ o opreşte în loc, nu se poate duce maĭ departe; ochiŭ 'ĭ zăpăcit caută o ascunzĕtoare, zăreşte îngustul spaţiŭ format de locul de şedere al cârmaciuluĭ, corpul sĕŭ subţirel reuşeşte să se strecoare în ascunzĕtoarea asta aşa de mică încât nimenĭ nu se va gîndi că ar putea-o găsi acolo....

A trecut ziua.

Fiorela e zdrobită de oboseală, foamea 'ĭ sfîşie maţele, gâtu'ĭ e uscat de lacrimile pe care le-a vărsat mereŭ, frigul serĭĭ îĭ înghiaţă membrele sale delicate abia acoperite de un gaz uşor, simte usturimĭ pe spate din pricina bătăĭ cu fringhia; şi cu toate acestea nu cuteza să se mişte....

Tocmaĭ când se întunecă de tot se târăşte ea afară din locul unde s'adăpostise; o singură dorinţă are şi un singur gînd: să se ducă maĭ departe, mult maĭ departe, acolo unde nu vor străluci fulgerele ochilor luĭ Yatreb....

Ea nu maĭ cunoaşte locurile carĭ o înconjur; i se pare că are spaţiul înaintea eĭ şi vrea să meargă înainte; însă nu are puterĭ, cade la întîiul pas ce face fără ca să se maĭ poată scula.

Atuncĭ o amintire de demult se naşte în bietu'ĭ suflet întunecat, mâna 'ĭ se ridică şi 'şĭ face cu greŭ cruce, pe când abia îngînă numele madoneĭ... Şi corpul sleit cade lung pe scîndurile punteĭ.

In momentul acesta, o formă albă şi curată se ridică din sînul valurilor şi se 'nalţă până la victima luĭ Yatreb. Este un înger, un înger ale căruĭ trăsurĭ luminoase amintesc p'ale mumeĭ căzute subt pumnalul piratuluĭ.

(Va urma)

Sub conducerea D-luĭ doctor Chiriazi, efor şi rudă a decedaţilor fraţi Xenocrat, sub direcţia D-luĭ medic primar Sache Ştefănescu, spitalul acesta este un adevĕrat spital model.

De la 1 Ianuarie şi până la 1 Octombre a. c. s'aŭ vindecat 346 de bolnavĭ în acest spital, iar actualmente sunt în cura D-luĭ Doctor Ştefănescu 30 de bolnavĭ atât cât poate coprinde spitalul.

Pe lângă aceasta, administraţia nu lasă nimic de dorit şi D. G. Banu, intendentul spitaluluĭ, îngrijeşte de hrana bolnavilor într'un mod deosebit.

—✠—

D-l Gheorghe Macedonescu, absolvent al facultăţeĭ de litere din Bucureştĭ, a fost numit suplinitor la gimnasiul Clasic din Brăila pentru catedra de limbile latină şi română.

—✠—

Domnul Tălingescu, şef de biuroŭ în direcţia penitenciarelor, a fost numit director al penitenciaruluĭ Cozia.

—✠—

Joĭ seara Compania dramatică *Lambertini* va da o reprezentaţie în sala Palatuluĭ Ateneuluĭ cel noŭ.

Se vor juca: *O mică sfîntă*, comedie în două acte, şi *In cămaşă*, farsă; se vor cânta *U-la-la*, fantesie muzicală şi *Treĭ hoţi*, terţet spaniolesc.

Mica Dora Lambertini va lua parte în toate bucăţile.

—✠—

Mâine seară, joĭ 3 Octombre se va juca la Teatru Naţional piesa

Ion Rodeanu

comedie în patru acte localizată după nemţeşte de D-nul P. Gusti.

—✠—

Am primit pentru acoperirea chirieĭ saleĭ *Dacia*, unde se va ţine întrunirea în afacerea Cojocaru, 2 leĭ şi 80 banĭ de la *Un Român*. Mulţumirile noastre.

—✠—

Iată câţĭ-va din fericiţiĭ muritorĭ carĭ aŭ câştigat la loteria bisericeĭ evangelice din Brăila şi carĭ aŭ încasat de la casa Marcus sumele câştigate:

D. Teoharie, funcţionar, Dimitrie Anastasiu, negustor, Alexandru Iliescu, funcţionar, Ignatz Bernstein funcţionar, Herman Rozenberg, croitor, Costache Mihăilescu, Vasile Lambru, Ioan Gheorgescu, negustor, Vasile Nicolescu, negustor, George Paraschivescu, funcţionar.

—✠—

Diviziunea aerostatică de geniu aşteaptă sosirea unuĭ balon comandat la Paris, cu care va face experienţe pe platoul de la Cotrocenĭ.

Acest balon este cel maĭ mare de până acum al divizieĭ aerostatice.

El va putea ridica treĭ persoane şi instrumentele necesariĭ pentru observaţiĭ şi comunicaţie.

TELEGRAME

LONDRA, 1 Octombre.—Nimic nu confirmă încă ştirea luĭ *„Daily Telegraph"* relativ la descoperirea unuĭ pretins atentat în contra Ţaruluĭ.

ATENA, 1 Octombre.—Ştirĭ din Creta constată o împăciuire; 500 de fugarĭ aŭ cerut amnistia; guvernatorul este dispus să le-o acorde.

CONSTANTINOPOL, 1 Octombrie. — D. Cambon a fost primit azĭ pentru prima oară în audienţă de către Sultan; a fost primit cu mare ceremonie. Cu această ocazie şi după ordinul Sultanuluĭ, muzica gardeĭ a cântat Marselliesa, care era oprită până acum în Turcia.

PARIS, 1 Octombre. — Se asigură din sorginte oficioasă că D. di Rudini ar fi informat pe D. Billot de punerea în disponibilitate a prefectuluĭ din Sassari care nu a împedicat demostraţiile ostile FrancieĬ.

BERLIN, 1 Octombre. — Tribunalul a condamnat la 9 lunĭ închisoare pe un director, deja destituit, al unuĭ biroŭ al cabinetuluĭ civil al Împăratuluĭ, pentru că a primit 10,000 de mărcĭ în schimb de falşurĭ, promisiunĭ falşe de titlurĭ şi decoraţiunĭ.

CATULLE MENDES

UCIGAŞUL

— Este adevĕrat, îmĭ zise posomorîtul bĕtrîn, uscăţiv, tremurându-ĭ capul şi clipind din ochiĭ plinĭ de lacrimĭ, e adevĕrat, i se pare cuĭva ciudat că sunt aşa de trist în cât nu mĕ interesez de nimic.

„Am tot ce trebue pentru a fi fericit la vîrsta mea: un venit sigur, o casă frumoasă în marginea oraşuluĭ şi în dosul caseĭ grădiniţă unde aşĭ putea să cultiv florĭ. Maĭ am câţĭ-va prietinĭ vechĭ carĭ ar veni bucuroşĭ să prânzească la mine odată pe săptĕmână; am bea câte o sticlă de vin de Anjou şi am face chef. Ar fi o viaţă bună, liniştită, dulce, cumpătată, care nu se grăbeşte, pentru ca să nu ajungă prea iute.

Heĭ! Domnule, pacea şi veselia nu sunt făcute pentru mine.

— Mi s'a spus că te a costat foarte mult moartea neveste D-tale acum doĭ anĭ! îĭ ziseĭ.

El începu să plângă.

— Nu ţi s'a spus tot.

Şi cu suspine, îmĭ zise iar:

— D-ta ştiĭ că nevastă-mea a murit; însă nu ştiĭ — că am omorît-o.

Făcusem un pas înapoĭ. El nu vĕzu saŭ se făcu că nu vede mişcarea mea.

Şi 'mĭ povesti istoria luĭ.

— Deşi eram destul de vîrstnicĭ, ne iubeam foarte mult, Benedicta şi eŭ, aşa de mult, că'ĭ venea cuĭ-va să rîdă. Tinerii, carĭ sunt nişte proştĭ, nu pricepeaŭ dragostea aşa de îndelungată, pe care nu o descurajaŭ nicĭ zbârciturile nicĭ periĭ albĭ. Par'că nicĭ nu îmbĕtrîniserăm împreună. La vârsta de şaĭzecĭ anĭ ne iubeam tot cu focul de la şaĭ-spre-zece anĭ; par'că eram tot logodiţĭ; nicĭ odată nu ne putuserăm obişnui să ne tutuim în faţa lumeĭ. Dacă venea în orăşel vreun negustor parizian cu stofe şi cu costume la modă, totdauna cumpăram câte ceva pentru Benedicta; când mĕ întorceam acasă, cu mâinile încărcate de pachete, veciniĭ ziceaŭ: —„Heĭ iar a cumpărat D. Jacquelet un cadoŭ de nuntă neveste saleˮ. Da, dragiĭ meĭ, îĭ cumpăram cadoŭ de nuntă.

Fiindcă rĕmăseserăm încă din tinereţe cu obiceiul ţărănesc ca să ne sculăm de dimineaţă, orĭ cine putea să ne vază în fie-care zi, înainte de leturghia de şapte ceasurĭ, preumblându-ne pe marginea gîrleĭ pe sub sălciĭ, orĭ pe drumurile din prejurul parcurilor castelurilor; ne ţineam de mână, fără să umblăm lipiţĭ, dând din mâinĭ ca doĭ tinerĭ hotărîţĭ să se căsătorească. Benedicta îmĭ lăsa mâna câte odată şi fugea ca să rupă câte un muşeţel pe care'l întreba dacă o iubesc. Deşi ştiam că ne iubim, tot nu ni se părea fără folos şi ceea ce ne spunea o floare.

Ast-fel eram de rîs şi fericiţĭ. Atuncĭ însă nu băgam de seamă câtă nebunie este în bucuriile noastre de bĕtrînĭ. Eram prea mulţumiţĭ ca să ne ocupăm de altceva.

Benedicta se bolnăvi. Doctorul îmĭ zise: „Grea boalăˮ. Şi 'mĭ spuse un nume de boală pe care nu am pentru ce să mi'l aduc aminte. Mirarea mi-a fost d'opotrivă cu desnădejdea. O boală din care moare un om! Eram aşa de mulţumit de viaţă încât nu mĕ gîndisem nicĭ odată la moarte. Ş'apoĭ, eram prea tinerĭ. Insă o întâmplare crudă mĕ aducea la realitate, mĕ silea să mĕ gîndesc la durere, la bĕtrîneţe, la despărţirĭ, la cimitir!

Ce fel! se putea lucrul acesta? o să moară ea şi eŭ o să fiŭ viŭ? O să trăesc singur în camera asta unde o adusesem mireasă? O să dorm eŭ singur în alcovul ĕsta unde s'a început un vis din care m'am deşteptat pentru întîia oară? şi patul acesta care fusese pat de nuntă o să fie pat de moarte?

Nu voiam să cred că se poate întâmpla ast-fel de nenorocire.

Zîmbeam şi încurajam pe scumpa mea nevastă, cam palidă — aşa mi se părea că fusese şi altă dată, pe când era fată, când avusese mi se pare frigurĭ — o încurajam pe nevestica mea când şedea întinsă într'un fotoliŭ mare, lângă fereastra prinsă în clanţă, pe unde intra soarele, care'ĭ făcea plăcere.

Insă se întîmplă un lucru grozav.

Boala Benedicteĭ se făcu maĭ grea, nesuferită.

Nu puteam suferi s'o vĕd zvîrcolindu-se, horcăind ca şi cum o sugruma cine-va.

Doctorul îĭ dăduse o doctorie care, luată din ceas în ceas câte o linguriţă, îĭ domolea suferinţele; era o doctorie care ar fi omorît pe cine ar fi bĕut-o toată d'odată — era scris pe reţetă că trebuia să umblu cu doctoria asta cu cea maĭ mare băgare de seamă. Tremuram tot când îĭ duceam, la gură linguriţa din care sorbea ea lăcomeşte dorinţa de pace şi de somn. Şi boala se făcea maĭ grea din zi în zi.

„Nevasta D-tale e pierdutăˮ îmĭ zise doctorul într'o seară când eşiĭ cu el până la poartă.

Alergaĭ la telegraf! Trimiseĭ o depeşă unuĭ doctor vestit din Paris, de al că ruĭ nume îmĭ adusesem aminte. Când mĕ'ntorseĭ acasă Benedicta era pe mórte.

Am avut doĕ zile şi doĕ noptĭ groaznice! Benedicta gemea şi urla şi'şĭ sfâşia pieptul cu unghiile, îşĭ rupea carnea. Iĭ luam mâinile şi i le sărutam, aşa pline de sânge cum eraŭ.

Aşa de mult suferеam în cât nicĭ nu îmĭ putea veni dorinţa ca să fiŭ eŭ în locul eĭ, să sufer eŭ agonia aceasta; fiind-că ea ar fi suferit d'o sută de orĭ maĭ mult dacă m'ar fi vĕzut că sufer aşa cum suferea acum!

Pe tot minutul trimiteam la doctor ca să vie; el însă îmĭ trimitea rĕspuns că e de prisos să maĭ vie, fiind-că nevasta mea nu poate să maĭ scape. Prin urmare nu'mĭ era lăsată nicĭ o iluzie. Era adevĕrat. Era sigur. Benedicta trebuia să moară. Peste un ceas orĭ peste doĕ ceasurĭ; şi mĕ uitam cum se zvîrcolea nevasta mea în pat.

De-odată sări în sus şi'mĭ zise, zăpăcită: „Imĭ e rĕŭ! îmĭ e rĕŭ! Nu maĭ pot suferi. Nu, nu maĭ pot... Mĕ frige în inimă şi în gât. Se rupe ceva din mine par'că, am mîncărimĭ... Vreaŭ să mor, e adevĕrat, dar sufér prea mult.. Ah! te rog, fiind-că tot am să mor, fiind-că sînt moartă.. dă'mĭ... Ah! dă'mĭ. dă'mĭ..! Şi Benedicta arĕta cu ochiĭ, cu mâna, cu tot corpul pe care şi'l pleca, sticluţa de pe masa de noapte, sticluţa în care era doctoria care o potolise de atâtea orĭ şi care omora pe cel care ar fi bĕut-o toată.

Te întreb pe D-ta? Ce-aĭ fi făcut în locul meŭ? Ea suferea prea mult.

Luaĭ sticluţa, tremurând, o apropiaĭ de gura murindeĭ şi ea o bĕu toată. Pe urmă căzu cu capul pe perine, după ce tresări odată, şi eŭ îĭ ţinuĭ în mâinile mele mâna eĭ care se răci încet-încet.

A doa zi seara, pe când priveghiam pe moarta, sosi doctorul pe care'l chemasem din Paris. Se uită la cadavru, îl întoarse aşa şi aşa, îl pipăi. Pe urmă întrebă ce doctorie luase bolnava. Slujnica'ĭ arĕtă sticluţa goală pe masă. El luă sticluţa, o duse la nas. Intrebă: „Intreagă, d'o dată?ˮ Tresărisem. „Da, întreagă, aşa a cerut Benedictaˮ—murmuraĭ eŭ lăsând capul în jos.

Doctorul zise:

„Cine e prostul care i-a dat ast-fel de doctorie? Trebuia numaĭ să'ĭ fac o operaţie uşoară. Dacă aţĭ fi aşteptat, aş fi putut să scap pe femeia asta!ˮ

Spartali

PARNELISTII

LONDRA, 1 Octombre. — Deputaţiĭ parnelişti adresează poporuluĭ irlandes un manifest în care zic că eĭ voiesc să continue lupta până ce unitatea partiduluĭ autonom parlamentar va fi restabilită. Eĭ convoacă o întrunire a Irlandesilor competinţĭ, spre a propune acolo mijloacele propriĭ pentru realizarea programuluĭ luĭ Parnell.

LONDRA, 1 Octombre. — Un manifest al deputaţilor parnelişti menţine ideia independenţeĭ naţionale şi respinge orĭ-ce solidaritate cu apostaţiĭ şi carĭ aŭ divisat partidul şi carĭ aŭ pus într'o situaţiune proastă pe cel maĭ mare om al raseĭ irlandese.

DUBLIN, 1 Octombre. — O întrunire a partisanilor luĭ Parnell s'a rostit în contra orĭ căreĭ unirĭ cu anti-parneliştiĭ.

O DESMINŢIRE

BERLIN, 1 Octombre.—„Norddeutsche Zeitungˮ declară falşă ştirea luĭ „New-York-Heraldˮ în privinţa încheiereĭ uneĭ convenţiunĭ între Germania şi Statele-Unite anunţată ierĭ.

VASHINGTON, 1 Octombre. — Cercurile oficiale declară prea de timpurie ştirea luĭ „New-York Heraldˮ în privinţa convenţiuneĭ dintre Germania şi Statele-Unite; negociările nu s'aŭ terminat încă, dar se crede că vor avea un rezultat favorabil înainte de 1 Ianuarie 1892

Lista de subscripţie

Pentru acoperirea sumeĭ necesare spre a plăti localul în care se va ţine întrunirea convocată de ziarele *Românul*, *Adevĕrul* şi *Lupta* împreună cu *Clubul Muncitorilor*:

Suma dinainte	**182,50**
Ziarul *Lupta*	**20 leĭ**
D. I. F. Săscut . .	**5 „**
„ **M.**	**1 „**
„ **X.**	**5 „**
„ **Un român** . . .	**2,80**
„ **Ad.**	**1**
Total general . . .	**217,30**

SALA DACIA

Duminică 6 Octombre 1891.

Orele 1 jumĕtate p. m.

INTRUNIRE PUBLICA

La care ziarele *Românul*, *Adevĕrul* şi *Lupta*, împreună cu *Clubul Muncitorilor* convoacă pe cetăţeniĭ capitaleĭ pentru a cere

Revizuirea procesuluĭ Cojocaru.

ULTIME INFORMAŢII
DIN TABĂRĂ

Pe câmpul Cotrocenĭ se află concentrate regimentele 6, 21, 28 şi 30 de infanterie compuse din câte 3 batalioane, în total cam 6000 oamenĭ, împreună cu rezerviştiĭ.

Viaţa ce o duc e cam grea. Orele de instrucţie sunt de la 7 1/2 dimineaţa până la 11 şi de la 1 până la 5 după amiază. Apoĭ de la 6—8 seara teorie, cu toate că programul este altul de cât cel ce se urmează.

Lipsa de apă este foarte mult simţită cu toate că s'a făcut instalaţie de apă filtrată (!!) La instalaţie se lucrează de 15 zile şi de abia erĭ s'a dat drumul apeĭ.

Instrucţia se face printr'un praf de nedescris. Oameniĭ nu sunt puşĭ să se spele, atât din negligenţă cât şi din causa lipseĭ de apă. Nu ne-am mira câtuşĭ de puţin să vedem după finitul concentrăriĭ, că infermeria de ochĭ va fi inundată. Acest lucru se întâmplă regulat de vre-o câţĭ-va anĭ.

Lăcomia şefilor de multă instrucţie întrece orĭ-ce marginĭ.

In timp de 10 zile, trupa nu a avut aproape de loc repaos, aşa că nu a avut timpul necesar nicĭ pentru spălatul rufelor; chiar Dumineca nu a fost cruţată.

Garzile se trimit tot din lagĕr.

De la instrucţie se dă drumul târziŭ, aşa că soldaţiĭ nu aŭ timp să mănânce. Pe de altă parte, când se întorc a doua zi destul de târziŭ, fiind prea departe posturile, nu li se lasă nicĭ atuncĭ timpul necesar pentru masă.

Rezerviştiĭ sunt foarte abătuţĭ; nu-ĭ auzĭ vorbind de cât de porumbul ce le-a remas necules pe câmp.

De alt-fel greutăţile le suportă cu bărbăţie. Iţĭ vine nu ştiŭ cum, când vezĭ femeĭ cu câte 2—3 copiĭ, venind cine ştie de unde, după bărbaţiĭ lor.

Se zice că corpurile aŭ primit ordinul că dacă va ploua, să se desconcentreze. Semne bune! **Damoclès.**

—✠—

D. Al. Lahovary s'a dus la Paris să'şĭ aşeze fiul în liceul Louis-le-Grand.

Acolo, fostul ministru, se laudă spuind celor ce vor să'l crează, că curînd are să se întoarcă în ţară, *unde e rugat să primească portofoliul ministeruluĭ de externe.*

Le Gaulois se păcăleşte şi înregistrează această laudă lahovaristă.

—✠—

Ni se scrie din Brăila că la gimnaziul clasic local catedra de ştiinţele fisico-chimice este ocupată de D-l profesor Gulioti, care pe lângă că este director la acest gimnaziu apoĭ maĭ cumulează aceiaşi catedră şi la liceul real.

Atragem atenţiunea D-luĭ ministru al instrucţiuneĭ publice asupra acestuĭ D. profesor spre a'l desărcina de una din aceste funcţiunĭ, căcĭ cade sub rigorile legeĭ cumululuĭ.

—✠—

Mâine Joĭ la 9 ore dimineaţa se va celebra în biserica Domniţa Bălaşa un serviciu funebru pentru odihna sufletuluĭ Prinţuluĭ Grigore Basarab Brancovan.

—✠—

Domnul Alexandreescu, secretarul ministeruluĭ justiţieĭ se întoarce în Capitală mâine dimineaţă.

—✠—

La 29 Septembre s'a făcut la Brăila alegerea consiliuluĭ de disciplină.

Aŭ fost aleşĭ: D. G. Dimitrescu, decan, şi D-niĭ Steri Ionescu şi D. Moisescu, consilierĭ.

—✠—

Primăria Capitaleĭ a acordat o pensie de 700 de leĭ pe lună D-luĭ Bacaloglu casierul primărieĭ în timp de 30 de anĭ.

In locul D-luĭ Bacaloglu a fost numit casier Domnul Mihăescu fostul ajutor.

—✠—

Operaţiunile cerealelor în portul Brăila pe ziua de 1 Oct. 1891.

Grâŭ bulg. de 57 jum. libre 13.75, grâŭ bulg. de 58 libre 13.80, grâŭ de 55 libre 11 85; secară de 51 lb. 12.60, secară de 56 libre 14.15, secară de 50 3/4 libre 12.20, secară de 54 jum. libre 13.90, secară de 55 3/4 libre 14.65; orz de 49 libre 8.10, orz de 46 jum. libre 7.70, orz de 44 libre 6.95; grâŭ de 56 3/4 libre 13, grâŭ de 52 3/4 libre 11.70, grâŭ de 57 libre 13.70, grâŭ de 58 1/4 lb. 13.94, grâŭ de 59 libre 14.75; secară de 51 jum. libre 12.50; colza de 50 jum. libre 18.90; por. noŭ de 59 libre 8.50, por. noŭ de 58 libre 8; meiŭ de 57 jum. lb. 6.50, meiŭ de 58 jum. libre 6 50.

Cerealele sosite pe apă: Grâŭ 3100 hect Secară 3800 hect. Pe uscat: Grâŭ 9000 hect. Secară 700 hect. Orz 18,000 hect.

—✠—

Din seria VII a examenuluĭ de bacalaureat aŭ reuşit:

D-ra Lucreţia Marĕscu, D-niĭ Marinescu Petre, Motăescu Ion, Mavrodineanu M. Mirto Petre, Mihăilescu Petre, Melinescu Constantin, Munteanu Dumitru, Martinescu George, Niculescu Dartanian, Nicolau Iacovache, Negulescu I. Nicolae, Niculescu Constantin, Nicolau George, Niţulescu Dumitru şi Orăscu Scarlat.

MERSUL TRENURILOR

Valabil de la 1 Octombrie 1891 st. n.

PORNESC DIN BUCUREȘTI:

București Iași, direct de persoane. — Pleacă din București la ora 7 dim., din Ploești 8,58 dim., din Buzĕŭ 11,11 dim., din Rîmnicul-Sărat 12,11 p. m., din Focșani 1,20 p. m., din Mărășești 2,10 p. m., din Adjud 3,00 p. m., din Bacăŭ 5,18 p. m., din Roman 7,09 seara, din Pașcani 9,04 s., sosește în Iași 11,20 s. — **Accelerat**, pleacă din București 9,35 seara, din Ploești 11,04 noaptea, din Buzĕŭ 12,54 noaptea, din Rîmnicu-Sărat 1,46 dim., din Focșani 2,43 dim., din Mărășești 3,26 d., din Adjud 4,13 dim., din Bacăŭ 5,57 dim., din Roman, 7,13 dim., din Pășcani 8,40 dim., sosește în Iași la 10,45 dim.

București-Vasluĭ, Brăila - Galați, direct accelerat. — Pleacă din București la 7,50 seara, din Ploești 9,42 seara, din Buzĕŭ 11,41 seara din Rîmnicu-Sărat 12,39 s., din Focșani 1,37 nóptea, din Mărășești 2,15 noaptea, din Tecuci la 2,53 dim., din Bêrlad 4,23 dim., din Crasna la 5,28 dim., sosește în Vasluĭ la 5,52 dim. spre Galați, din Buzĕŭ pleacă la 12 noaptea, din Brăila 2,31 noaptea. din Barboși 3,22 d., sosește în Galați 4 dim.

București - Vêrciorova, direct accelerat. — Pleacă din București 7,10 seara, din Titu 8,17 seara, din Pitești 9,38 seara, din Costești 10,06 seara, Slatina 11,27 seara, din Piatra Olt 11,49 seara, din Craiova 12,52 noaptea, din Filiași 1,40 dim., din Turnu-Severin 3,40 dim., sosește în Vêrciorova 4,02 dim. — De persoane pleacă din București 8,15 dim., din Titu 9,43 dim. din Golești 11,04 dim., din Pitești 11,37, din Costești 12,11 p. m., din Slatina 1,46 p. m., din Piatra Olt 2,29 p. m., din Craiova, 4,11 p. m., din Filiași 5,24 p. m., din Turnu-Severin 7,04 seara, sosește în Vêrciorova 8,30 s. — **Fulgerul** pleacă din București 4,03 seara, din Titu 5.06 seara, din Pitești 6,22 s. din Slatina 8,07 dim., din Craiova 9,45 seara, din Filiași 10,30 seara, din Turnu-Severin 12,38 noaptea, sosește în Vêrciorova 1,00 noaptea.

București-Craiova, direct persoane. — Pleacă din București 2.35 p. m., din Titu 3,57 seara, din Golești 5.24 seara, din Pitești 5,50 seara, din Costești 6,20 seara, din Slatina 8,17 seara, din Piatra 8,50 sosește la Craiova 10,05 s.

București-Pitești, direct persoane.— Pleacă din București 6,45 d., din Titu 8.21 d., din Golești 9.44 d., sosește la Pitești 10,44 d.

București-Galați, direct, persoane. — Pleacă din București 9,40 d., din Ploești 11.48 d., din Buzĕŭ 2,55 p. m., din Brăila 5.02 p. m., din Barboși 5,59 p. m., sosește Galați 6,35 seara.

Acelaşi tren spre Tecuci. — Pleacă din Buzĕŭ 2,05 p. m., din R.-Sărat 3,49 p.m. din Focșani 7,48 seara, din Mărășești 8.30 seara, sosește Tecuci 9,45 seara.

București-Predeal, direct accelerat — Pleacă din București 4.40 p. m, din Ploești 6,30 seara, din Câmpina 7,33 seara, din Sinaia 8,46 seara, sosește Predeal 9,25 seara.

Accelerat. — Pleacă din București 7,40 d., din Ploești 9,27 d., din Câmpina 10,26 d., din Sinaia 11,38 p. m., sosește Predeal 12,07 p. m.

De persoane. — Pleacă din București 8,50 d., din Ploești 10,48 d., din Câmpina 11,55 d., din Sinaia 1,14 p. m., sosește Predeal 1,56 p. m.

București-Giurgiŭ, direct (fulger), pleacă din București 5,35 dim. sosește Smârda 7,10 d. *Persoane* pleacă din București gara de Nord 8 d. din Filaret 8,30 d., sosește Giurgiŭ 10,18 d. — *De persoane* din București, gara de Nord 5,25 p. m., din Filaret 5,55, sosește Giurgiŭ 7,48 s.

București-Călărași, Fetești-Slobozia, pleacă din București 7,50 dim., sosește Călărași 12,20 p. m. Fetești 11,53 d., Slobozia 12,05 p. m.

SOSESC IN BUCUREȘTI:

Din Iași 7,30 d. și la 9,55 seara.
Din Vasluĭ-Galatz 8,40 d.
Din Predeal 12,10 p. m. 8,50 s. și la 9,30 seara.
Din Galați 8,40 dim. 5,10 s.
Din Vêrciorova 11,40 s. Fulgerul la 10,05 d. acceleratul 8,20 s. persoane.
Din Craiova 1 p. m.
Din Pitești 9,10 seara.
Din Călărași 6,25 s.
Din Giurgiu 3,55 p. m. fulgerul, la 10,45 d. și 7,20 s. persoane.

PROPRIETAR-EDITOR THOMA BASILESCU. TIPOGRAFIA THOMA BASILESCU, BULEVARDUL ELISABETA, 111 BUCURESTI.